

PRVA PORUKA

NOVOROĐENJE U STAROM ZAVETU 2. DEO

Bog je mogao da živi u Jovanu Krstitelju: „Jer će biti veliki pred Gospodom, i neće piti vina ni žestokog pića; i napuniće se Duhom Svetim još u utrobi majke svoje; I mnoge od sinova Izraelovih obratiće ka Gospodu Bogu njihovom; I on će ići pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca ka deci, i nepokorne ka mudrosti pravednih, da pripremi Gospodu narod spreman.” Luka 1:15-17 Pogledajmo kako sam Jov objavljuje da Božiji Duh živi u njemu: „Sve dok je dah moj u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim, Neće usne moje govoriti nepravdu, niti će jezik moj izgovoriti prevaru.” Jov 27:3,4 Sa svim ovim dokazima slobodno možemo zaključiti da nije tačno da se Stari Zavet fokusira na to da Bog samo živi u Svetinji nad svetinjama, a da se Novi fokusira na to da Bog počinje da živi u ljudima.

Čak i pored svih ovih dokaza ljudi ponekad mogu biti zbunjeni ovom izjavom Elen Vajt: *„Čišćenjem Hrama Isus je objavio narodu svoju mesijansku službu i početak svoga rada. Taj Hram, podignut za prebivanje božanskog Prisustva, bio je uobličен kao očita pouka za Izrael i ceo svet. Od večnih vremena Božja namera bila je da svako stvorenje, od sjajnog i svetog serafima do čoveka, treba da postane hram u kome će prebivati Stvoritelj. Delovanjem greha, ljudski rod je prestao da bude Božji hram. Potamnjeno i zlom obeščašćeno ljudsko srce nije više otkrivalo božansku slavu. Međutim, utelovljenjem Božjeg Sina, ispunjen je cilj Neba. Bog prebiva u ljudskom srcu i posredstvom spasonosne milosti čovekovo srce ponovo postaje Njegov hram. Bog je odredio da Jerusalimski Hram bude stalno svedočanstvo o uzvišenoj sudbini svakoga čoveka. Međutim, Jevreji nisu razumevali značenje građevine koju su gledali s toliko ponosa. Nisu hteli predati sebe i postati sveti hram Božjega Duha. Predvorja Jerusalimskog Hrama, ispunjena gužvom i nesvetom trgovinom, predstavljala su isuviše vernu sliku hrama srca, obesvećenog prisustvom strasti i nesvetih misli. Čišćenjem Hrama od kupaca i prodavaca, Isus je objavio svoju misiju čišćenja srca od prljavštine greha – od svetovnih želja, sebičnih sklonosti, loših navika koje kvare dušu. ‘I iznenada će doći u crkvu svoju Gospod, Gospod nad vojskama. Ali ko će podneti dan dolaska njegovog? i ko će se održati kad se pokaže? jer je on oganj livčev i kao milo bjeļjarsko. I sešće kao onaj koji lije i čisti srebro, i očistiće sinove Levijeve, i pretopiće ih kao zlato i srebro.’ (Malahija 3,1–3) ‘Ne znate li da ste vi crkva Božija, i Duh Božiji živi u vama? Ako pokvari ko crkvu Božiju, pokvariće njega Bog: jer je crkva Božija sveta, a to ste vi.’ (1. Korinćanima 3,16.17) Nijedan čovek ne može sam izagnati zlo mnoštvo koje je zaposelo srce. Jedino Hristos može očistiti hram duše. Međutim, On ne želi ući nasilno. On ne dolazi u srce kao u Hram u stara vremena, već kaže: ‘Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime.’ (Otkrivenje 3,20) On će doći ne samo na jedan dan, jer kaže: ‘Useliću se u njih, i živeću u njima... i oni će biti moj narod.’ ‘Pogaziće naša bezakonja; bacićeš u dubine morske sve grehe njihove.’ (2. Korinćanima 6,16; Mihej 7,19) Njegovo prisustvo očistiće i posvetiti dušu, da bi mogla postati svetim hramom Gospodnjim i ‘stanom Božjim u Duhu’. (Efescima 2,21.22)”* Čežnja Vekova Ova izjava Elen Vajt objašnjava da je Isus Svojim rasterivanjem trgovaca iz hrama pokazao šta je Njegova misija bila oduvek, On je uvek čistio ljudsko srce u oba zaveta, ali Jevreji to nisu shvatili pa im je i na ovaj način to pokazao. Cilj neba je bio ispunjen Hristovim utelovljenjem zato što je Hrist Svojom smrću na krstu dokazao i sotoni a i celom univerzumu da se Božiji zakon može savršeno održati i sotona je izgubio pravnu osnovu da bude gospodar ovoga sveta: „Neću više sa vama mnogo govoriti; jer dolazi vladar ovoga sveta, a u meni nema ništa.” Jovan 14:30 „Sada je sud ovome svetu; sada će vladar ovoga sveta biti izbačen napolje. I ja, kada budem podignut sa zemlje, sve ću privući ka sebi.” Jovan 12:31,32

Dat je dokaz Hristove pravednosti u praksi jer sotona je hteo da zna sa kojim pravom Bog uzima Mojsijevo telo: „A Mihael Arhandeo, kad se prepirao sa đavolom, raspravljao se za Mojsijevo telo, ne usuđujući se da donosi pogrđan sud, nego reče: ‘Gospod neka te ukori.’” Juda 1:9 Hteo je i da zna sa kojim pravom Bog dodeljuje Hristovu pravednost ljudima u Starom Zavetu: „Pokaza mi Jošuu poglavara svešteničkog, koji stajaše pred anđelom Gospodnjim, i Sotonu, koji mu stajaše s desne strane da mu se protivi. A Gospod reče Sotoni:

Gospod da te ukori, Sotono! Da, Gospod da te ukori, koji je izabrao Jerusalim. Nije li on žarač istrgnut iz ognja? A Jošua je bio obučen u prljave haljine, i stajao je pred anđelom. A on progovori i reče onima koji su stajali pred njim govoreći: skinite sa njega te prljave haljine. I reče mu: vidi, uklonio sam sa tebe tvoje bezakonje, i oblačim ti nove haljine. I rekoh: neka mu stave čist turban na glavu. I staviše mu čist turban na glavu, i obukli su mu haljine; a anđeo Gospodnji je tu stajao.“ **Zaharija 3:1-5** Isus mu je pokazao sa kojim pravom kada je savršeno održao Božiji zakon do smrti i otkupio nas Svojom smrću, pa su onda Hristovi učenici proširili na sve strane šta se desilo ne plašeći se ni smrti: „**I čuh glas veliki koji govori u nebu: 'sada je nastalo spasenje i sila i kraljevstvo našeg Boga, i vlast njegovog Hrista! Jer je zbačen tužitelj braće naše, koji ih je optuživao pred našim Bogom dan i noć. I oni ga pobeđiše krvlju Jagnjetovom i rečju svedočanstva svojega i nisu voleli svoj život do smrti.'**” **Otkrivenje 12:10,11** Tako je isto verovala i Elen Vajt: „*Hristos je naš Prvosveštenik, sotona ne prestaje da pred Njega, kao opadač i tužitelj braće, izlazi dan i noć. Sa najvećom drskošću, on svaki nedostatak i svaku karakternu manu onih koje je naveo na neki greh iznosi kao dovoljan razlog da im se uskrati Hristova zaštita, kako bi nesmetano mogao da ih obeshrabri i uništi. Ali Hristos je Svojom žrtvom platio cenu otkupljenja za svakog grešnika. Zato u veri možemo da čujemo našeg Zastupnika kako na optužbe neprijatelja odgovara: 'Neka te prekori Gospod koji je izabrao Jerusalim! Zar on nije ugarak izvučen iz vatre?' 'A Jošua je bio obučen u prljave haljine.'* Tako grešnici izgledaju pred neprijateljem koji ih je svojom obmanjivačkom silom lukavo naveo na neposlušnost prema Bogu. One koje je uspeo da savlada svojim kušanjima, neprijatelj zaodeva u haljine greha i srama, zatim tvrdi da Hristos nema prava da bude njihova svetlost i njihova odbrana.“ (MS 125, 1901)

Da sumiramo činjenice, u Starom Zavetu imamo Enoha, Mojsija i Iliju koji su pobedili smrt i otišli na nebo i imamo Noja, Jova i Danila za koje Bog kaže da su pravedni što nam jasno govori da su oni novorođeni jer ko nije novorođen ne može videti Božije carstvo: „**Isus Odgovori: 'zaista, zaista kažem ti: ako se ko ne rodi od vode i od Duha, ne može ući u kraljevstvo Božije.'**“ **Jovan 3:5** i ne može biti pravedan: „**Ako znate da je on pravedan, znate da je svaki koji čini pravdu od njega rođen.**“ **1. Jovanova 2:29**

Da ne bi smo stekli pogrešan utisak da je Elen Vajt verovala da Bog u Starom Zavetu živi u hramu a da u Novom živi u ljudima bitno je da budemo svesni i ove njene izjave: „*Da je čovek držao Božji Zakon, onakav kakav je Adam primio nakon svog pada, Noa sačuvao, a Abraham držao, obred obrezanja ne bi bio potreban. Da su Abrahamovi potomci držali Savez, čiji je znak bilo obrezanje, oni nikada ne bi bili navedeni na idolopoklonstvo i ne bi morali robovati u Egiptu. Oni bi u mislima držali Božji Zakon i ne bi ga bilo potrebno objavljivati sa Sinaja ili pisati na kamene ploče. Da je narod držao načela Deset zapovesti, nepotrebne bi bile dodatne upute što ih je Mojsije primio. Njegovi potomci su izopačili i žrtveni sistem koji je Adam primio. Praznoverje, idolopoklonstvo, surovost i razvratnost iskvarili su jednostavnu i smislenu službu koju je Bog odredio. Tokom dugog odnosa s idolopoklonicima izraelski je narod pomešao mnoge neznabožačke običaje sa svojim bogoslužjenjem, stoga im je Gospod na Sinaju dao jasne upute o žrtvenom sistemu. Nakon završetka Šatora sastanka On je s Mojsijem razgovarao iz oblaka slave iznad prestola milosti i dao mu potpune uredbe o žrtvenom sistemu i obliku bogoslužjenja koje treba održavati u Svetilištu.*” **Patrijarsi i Proroci** Ovde vidimo da su i ploče i zemaljska svetinja nad svetinjama dati samo zato što su Izraelci proveli toliko vremena u Egiptu pod uticajem greha. Da nisu zbog neposlušnosti završili u egipatskom ropstvu zemaljska svetinja nad svetinjama ne bi ni bila napravljena. Svetinja nad svetinjama nikada nije pokazivala da će Bog tek u budućnosti moći da živi u ljudima, već je ona pokazivala da Bog može u tom a i u svakom trenutku da živi verom u srcima ljudi.

Ako se pažljivo ne proučavaju oba Zaveta, ovi stihovi mogu pogrešno biti protumačeni: „**A rekao je to za Duh koji je trebalo da prime oni koji veruju u njega. Jer tada, Duh još nije bio dat, zato što Isus još nije bio proslavljen.**” **Jovan 7:39** Ovde se uopšte ne govori da Duh ranije nije bio prisutan verom u srcima hrišćana jer iz Biblije znamo da su ljudi i pre toga imali Duha: „**Istraživali su na koje je ili kakvo vreme ukazivao Duh Hristov u njima, koji je unapred svedočio o Hristovim patnjama i slavi koja će uslediti.**” **1. Petrova 1:11** Ljudi su u oba Zaveta mogli da imaju Hristov Duh jer se Hrist po karakteru ne menja: „**Isus Hrist je juče i danas isti i u svim dobima.**” **Jevrejima 13:8** Jovan 7:39 govori o tome da Bog daje Duh ljudima, ali nikada ranije nije bio dat u tolikoj sili, jer je Isus morao prvo da Svojom savršenom poslušnošću i Svojom smrću na krstu oduzme carstvo sotoni kako bi se proslavio da bi se izlio rani dažd.

Mi znamo da su generalno prvi koji su na pravi način poverovali i kroz koje se izlio Hristov Duh u pravoj punini bili učenici koji su širili jevanđelje nakon pedesetnice, ali to nikako ne znači da je to dokaz da ranije nije bilo novorođenja, jer po toj logici onda možemo da kažemo da mi sad nismo novorođeni jer nemamo Duh u punini kao što su ga imali učenici, nego moramo da čekamo pozni dažd da bi bili novorođeni jer ćemo tada imati puninu Duha u nama. Znači ono što se desilo na Pedesetnicu je dokaz davanja Božijeg Duha u punini, a ne dokaz da novorođenja nije bilo u Starom Zavetu, jer novorođenje nema nikakve veze sa puninom. Hrišćani su sada novorođeni iako se pozni dažd nije izlio, što znači da su novorođeni iako nemaju puninu Duha koja se izlila u ranom daždu na Pedesetnicu.

„Bog je od samog početka Svojim Svetim Duhom delovao preko ljudi da bi ostvario Svoju nameru u pogledu palog ljudskog roda. To se jasno videlo u životu patrijarha. U doba Mojsijevo, Bog je crkvi u pustinji dao ‘dobri svoj Duh da ih urazumljuje’ (Nehemija 9:20). A u danima apostola On je silno radio za svoju crkvu silom Svetog Duha. Ta ista sila koja je podržavala patrijarhe, davala hrabrost Halevu i Isusu Navinu i koja je podarila uspeh radu apostolske crkve, pružala je podršku i vernoj deci Božjoj u svim kasnijim vekovima. Sila Svetog Duha za vreme mračnih vekova pomogla je valdežanskim hrišćanima da pripreme put za reformaciju. Ta ista sila učinila je uspešnim napore onih plemenitih ljudi i žena koji su svojim pionirskim radom krčili put za formiranje današnjeg misionstva i prevođenja Biblije na jezike i narečja svih naroda.” Elen Vajt, Dela Apostolska U ovim citatima Elen Vajt vidimo da je Duh koji deluje na ljude isti u oba zaveta. Duh se na Pedesetnicu izlio u većoj sili čime je počeo rani dažd, ali to nije dokaz da pre toga nije bilo novorođenja jer mi sada nemamo silu koju su imali apostoli a možemo da budemo novorođeni.

Ljudi su i u Starom Zavetu mogli da prihvate ukor od Boga jer im Bog kaže da prihvate Njegov ukor i onda se Njegov Duh izlivaio na njih: „**Obratite se na moju opomenu; evo, izliću na vas svoj duh, saopštiću vam svoje reči.**” **Priče Solomonove 1:23** Nakon što bi ljudi U Starom Zavetu prihvatili Božiji ukor, Bog bi na njih izlio Svoj Duh i oni bi se pokajali: „**Ali se Jezekija ponizio za oholost svog srca, on i stanovnici Jerusalama, pa na njih nije došao Gospodnji gnev za vreme Jezekijinih dana.**” **2. Dnevnika 32:26** „Ljudi Ninive ustaće na sudu sa ovim naraštajem i osudiće ga, jer su se pokajali na Joninu propoved, a gle veći od Jone je ovde.” **Luka 11:32** Elen Vajt u svojoj knjizi Velika Borba opisuje odličan primer pokajanja u Starom Zavetu: „***'Borio se sa anđelom i nadjača.'** (Osija 12:5) **Poniznošću, pokajanjem i predanjem samoga sebe, ovaj grešni, zabludeli smrtnik pobedio je Veličanstvo neba. On se drhteći, grčevito uhvatio za Božja obećanja, a srce neizmerne ljubavi nije se moglo okrenuti od grešnikove molbe. Kao dokaz njegove pobeđe i za ohrabrenje drugih da se ugledaju na njegov primer, njegovo ime koje je podsećalo na greh, promenjeno je u drugo koje podseća na njegovu pobeđu. A činjenica da je Jakov pobedio Boga bila je garancija da će pobediti i ljude. On se više nije bojao gneva svoga brata, jer je Gospod bio njegova zaštita. Sotona je optužio Jakova pred Božjim anđelima, zahtevajući pravo da ga uništi zbog njegovog greha. On je pokrenuo Isava da pođe na njega; i za vreme patrijarhovog dugog noćnog rvanja, Sotona je nastojao da mu nametne osećaj krivice da bi ga obeshrabrio i slomio njegovo pouzdanje u Boga. Jakov je doveden skoro do očajanja, ali je znao da bez pomoći s neba mora da pogine. Iskreno se pokajao zbog svog velikog greha i pozvao se na milost Božju. Nije dopustio da bude odvrćen od svog cilja, već je čvrsto držao Anđela i iznosio svoju molbu ozbiljno sa bolnim vapajem, dok nije pobedio... Da se Jakov nije prethodno pokajao što je prvorodenog stekao na prevaru, Bog ne bi uslišio njegovu molitvu i milostivo sačuvao njegov život.**” **Velika Borba** Božija dobrota je ono što ljude dovodi do pokajanja: „**Ili možda prezireš bogatstvo njegove dobrote i uzdržljivosti i dugog trpljenja, ne znajući da te Božja dobrota vodi do pokajanja?**” **Rimljanima 2:4** Dakle jasno je da su se i verni ljudi u Starom Zavetu predali Bogu, primili verom u srca Njegov Duh i Njegovom dobrotom se pokajali.*

Upravo zato što su ljudi mogli da se pokaju i pre Hristove smrti, Bog i poziva Izrael da se pokaje u Starom Zavetu: „**Vrati se, Izraele, ka Gospodu Bogu svom, jer si posrnuo zbog svog bezakonja. Uzmite sa sobom reči, i vratite se ka Gospodu; recite mu: uzmi svo bezakonje, i dobro nas primi; da ti prinesemo žrtvu usana svojih. Asirac nas neće spasiti, nećemo jahati na konjima, niti ćemo više govoriti delu ruku svojih: Bože naš; jer u tebi siročić nalazi milost.**” **Osija 14:1-3** U ovim stihovima vidimo da se Izraelci nisu pokajali, ne zato što nisu mogli, već zato što nisu hteli i onda su morali da snose posledice: „**Nisu se ponizili do danas, niti su se pobojali, niti su hodali po mom zakonu i uredbama mojim, koje stavih pred vas i pred očeve vaše. Zato ovako govori**

Gospod nad vojskama, Bog Izraelov: evo, ja ću postaviti svoje lice protiv vas zbog zla, da celog Judu istrebim.” Jeremija 44:10,11

Imamo još dokaza da je novorođenje postojalo u Starom Zavetu: „**A mi smo, braćo, deca obećanja, kao što je bio Isak. Ali kao što je onda onaj koji je bio rođen po telu progonio onoga koji je bio rođen po Duhu, tako je i sada.” Galatima 4:28,29** U ovom citatu vidimo da je i ranije bilo rođenih po Duhu, a rođenje po ili od Duha je novorođenje: „**Vetar duva gde hoće i čuješ njegov šum, ali ne znaš odakle dolazi i kuda ide. Takav je svako ko je rođen od Duha.” Jovan 3:8** Bog je mogao da deluje na ljude i da ih učini novorđenima dajući im da slušaju isto jevanđelje koje mi danas slušamo: „**A Pismo je, predvidevši da Bog neznabošce opravdava po veri, unapred objavilo jevanđelje Avramu: 'U tebi će se blagosloviti svi narodi.’” Galatima 3:8** Avram je isto čuo dobru vest, tako da nije dobra vest, to jest jevanđelje, postalo drugačije u Novom Zavetu. „**Jer nama je objavljeno jevanđelje kao i njima, ali propovedana reč njima nije koristila, jer nije bila pomešana sa verom u onima koji su je čuli.” Jevrejima 4:2** „**A na koga se ljutio četrdeset godina? Zar ne na one koji sagrađiš, čiji su leševi popadali u pustinji?” Jevrejima 3:17** Spajanjem Jevreja 4:2 sa Jevrejima 3:17 vidimo da se jevanđelje ili dobra vest propovedalo i u Starom Zavetu što znači da nema nekog novog jevanđelja sada. Isto jevanđelje se i ranije propovedalo ali to nije koristilo onima koji su bili neposlušni Bogu. „**Verom je Mojsije, kad je odrastao, odbio da se zove sinom faraonove kćeri. Birajući radije da bude zlostavljan zajedno s Božjim narodom nego da privremeno uživa u grehu. Držeći sramotu Hristovu bogatstvom većim od egipatskog blaga, jer je gledao na platu.” Jevrejima 11:24-26** Ovdje vidimo da je Mojsije Hristovu sramotu smatrao većim bogatstvom od egipatskog blaga isto kao i mi danas. Znači bilo je isto jevanđelje.

Apostol Pavle je zapisao: „**Ne bih hteo, braćo, da budete u neznanju: da su svi naši očevi bili pod oblakom i svi su prošli kroz more i svi su se krstili u Mojsija u oblaku i u moru i svi su jeli istu duhovnu hranu i svi su pili isto duhovno piće. Jer su pili iz duhovne stene koja ih je pratila, a ta stena je bila Hrist.” 1. Korinćanima 10:1-4** Ovdje vidimo da su oni u Starom Zavetu imali Hrista isto kao i mi, i da su zavisili od Njega isto kao i mi. A ovo je zapisala Elen Vajt: „*Zaogrnut stubom od oblaka, Spasitelj sveta je održavao stalnu vezu sa Izrailjcima. Stoga nikad nemojmo reći da oni nisu imali Hrista. Kad su u pustinji gundali i jadikovali zbog žeđi, Hristos je bio za njih isto ono što je i danas za nas-Spasitelj pun saosećanja, i posrednik između njih i Boga. Kad mi učinimo sve sa svoje strane: da hram duše očistimo od prljavštine greha, Hristova krv će biti i za nas isto ono što je bila i za stari Izrailj.” (YI 18. Jul, 1901) „Netačna je tvrdnja koja se tako često iznosi da postoji suprotnost između Starog i Novog zaveta, zakona Božjeg i Hristovog jevanđelja, zahteva traženih od Jevreja i onoga što se traži u doba hrišćanstva. Svaka duša spasena u starozavetnom periodu spasavala se verom i zaslugama Hristovima isto tako kao što se spašavamo i mi danas. Patrijarsi i proroci bili su hrišćani. Obećanje jevanđelja dato je još Adamu i Evi u Edemu kad su se svojim prestupom odvojili od Boga. Jevanđelje je bilo propovedano još Avramu. Jevreji su svi ‘pili od duhovne Stene’ koja je predstavljala Hrista” (ST 14. Septembar, 1882).*

U ovim stihovima vidimo da treba da se bavimo celom Biblijom a ne samo Novim Zavetom: „**Svo je Pismo nadahnuto od Boga i korisno za poučavanje, za ukoravanje, za popravljavanje, za vaspitavanje u pravednosti, da čovek Božji bude potpun, opremljen za svako dobro delo.” 2. Timoteju 3:16,17** Ovako Elen Vajt piše u svojoj knjizi Čeznja Vekova: „*Poučavajući ove učenike, Isus je pokazao važnost Starog zaveta kao svedočanstva o Njegovoj misiji. Mnogi koji sebe nazivaju hrišćanima, danas odbacuju Stari zavet, tvrdeći da on više nema nikakve vrednosti. Ali to nije Hristovo učenje. On je toliko cenio njegovu vrednost, da je jednom prilikom rekao: ‘Ako ne slušaju Mojsija i proroka, da ko i iz mrtvih ustane neće verovati.’ (Luka 16, 31) Od Adamovih dana sve do završnih prizora ovog vremena Hristov glas govori preko patrijaraha i proroka. Spasitelj je otkriven u Starom isto tako jasno kao i u Novom zavetu. Svetlost iz proročke prošlosti ističe Hristov život i učenje Novog zaveta s takvom jasnoćom i lepotom. Hristova čuda dokaz su Njegovog božanstva, ali jači dokaz da je On otkupitelj sveta nalazi se u poređenju proročanstva Staroga s istorijom Novoga zaveta.” Čeznja Vekova* A ovo je napisala u svojoj knjizi Duh Proroštva: „*Mnogi koji sebe nazivaju hrišćanima guraju u stranu Stari Zavet i ograničavaju sebe na Novi. Sada se viče, 'Dalje sa zakonom i prorocima i dajte nam Hristovo jevanđelje.' Ako su Hristov život i učenja Novozavetnih Pisama sve što je potrebno da bi se utvrdilo verovanje, zašto Isus nije ovom prilikom jednostavno ukazao na doktrine koje je poučavao, na mudrost i čistoću Svog karaktera i na čuda koja ja učinio kao dovoljne dokaze Svog Mesijanstva? Istorija Isusovog života, smrti i vaskrsenja, kao Božjeg Sina, ne može se potpuno*

prikazati bez dokaza sadržanih u Starom Zavetu. Hrist je otkriven u Starom Zavetu jasno kao i u Novom. Jedan svedoči o Spasitelju koji će doći, dok drugi svedoči o Spasitelju koji je došao na način predskazan od proroka. Kako bi se cenio plan isкупljenja, Pismo Starog Zaveta se mora temeljno razumeti. To je proslavljena svetlost iz proročke prošlosti koja iznosi Hristov život i Novozavetna učenja sa jasnoćom i lepotom. Isusova čuda su dokaz Njegovog božanstva; ali najjači dokazi da je On Iskupitelj sveta se nalaze u Starozavetnim proročanstvima upoređenim sa istorijom Novog. Isus je rekao Jevrejima 'Vi istražujte Pisma jer mislite da u njima imate večni život, a upravo ona svedoče o meni.' Jovan 5:39 U to vreme nije bilo drugih Pisama u postojanju osim onih Starozavetnih; tako da je Spasiteljev nalog jasan.“ Duh Proroštva 3

Isus i u ovom primeru navodi da su Stari i Novi Zavet nerazdvojni: „Zato je svaki književnik poučen o kraljevstvu nebeskom sličan čoveku, domaćinu koji iz svoje riznice iznosi i novo i staro.” Matej 13:52 Elen Vajt piše: „'A on im reče: zato je svaki književnik koji se naučio carstvu nebeskome kao domaćin koji iznosi iz klijeti svoje novo i staro'.(Mat. 13:52). U ovoj paraboli Hristos je pred svoje učenike izneo odgovornost onih čiji je zadatak da svetu prenose svetlost koju su primili od Njega. Svi delovi Svetog Pisma koji su tada postojali sačinjavali su Stari zavet; ali on nije bio napisan samo za stari Izrailj, već za sva vremena i za sve narode. Marljivim istraživanjem Starog zaveta mogao se utvrditi Njegov identitet kao Mesije najavljenog u proročanstvima, i otkriti priroda Njegove misije u svetu. Stari i Novi zavet su nerazdvojni, jer i jedan i drugi sadrže učenje o Hristu. Učenje Jevreja, koji su prihvatili samo Stari zavet, nije bilo dovoljno za spasenje, jer su odbacili Spasitelja čiji su život i služba predstavljali ispunjenje zakona i proročanstva. A ni učenje onih koji odbacuju Stari zavet takođe nije spasonosno, jer odbacuje upravo ono što predstavlja direktno svedočanstvo o Hristu. Skeptici počinju sa neodobravanjem Starog zaveta, a to pravi mesto za sledeći korak -poricanje punovažnosti i Novog zaveta, i tako odbacuju i jedan i drugi. U svom zadatku da hrišćanskom svetu pokažu značaj i važnost zakona, uključujući i obaveznost zapovesti o suboti, Jevreji su imali malo uticaja zato što su iznoseći blago iz stare riznice istine odbacili ono što je bilo novo u ličnom učenju Isusa Hrista. S druge strane, najjači razlog što hrišćani ne uspevaju da Jevreje navedu da Hristovo učenje prihvate kao božansku mudrost, u tome je što u iznošenju blaga Njegove Reči potcenjuju i preziru riznicu Starog zaveta, koja sadrži najstarija učenja o Sinu Božjem data još preko Mojsija. Oni odbacuju zakon objavljen na Sinaju i subotu iz četvrte zapovesti, uspostavljenu još u Edemskom Vrtu. Međutim, propovednik Jevandelja koji sledi Hristovo učenje poznavaće temeljno i Stari i Novi zavet da bi ih mogao prikazati narodu u njihovoj pravoj svetlosti, kao nerazdvojnu celinu - kao delove koji zavise jedan od drugoga i međusobno se osvetljavaju. Na taj način će, kao što je to i Hristos poučavao svoje učenike, iznositi iz svoje riznice 'i novo i staro.'” Duh Proroštva 2

B.M.